

ODLUKA O PRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 7. jun 2013. godina

Slučaj br. 2012-14

Valbone Zahiti

Protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava na zasedanju 7. juna 2013. godine sa sledećim prisutnim članovima:

G-đa Magda MIERZEWSKA, predsedavajući član
G-din Guénaél METTRAUX, član
G-đica Katja DOMINIK, član

Uz asistenciju
G-din John J. RYAN, viši pravni službenik
G-đica Joanna MARSZALIK, pravni službenik
G-din Florian RAZESBERGER, pravni službenik

Uzevši u obzir gore spomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. god., EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 15. januara 2013. godine,

Nakon većanja, donosi sledeću odluku:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana kod Komisije 27. septembra 2012. godine.
2. Dana 08. aprila 2013. godine, Komisija je odlučila da obavesti Šefa Misije (ŠM) EULEX-a Kosovo o spomenutoj žalbi, pozvavši ga tom prilikom da podnese pismenim putem svoja zapažanja o žalbi. Zapažanja ŠM-a su primljena 10. maja 2013. godine. Ona su nakon toga prosleđena podnosiocu žalbe radi njenih komentara. Podnosilac žalbe je 30. maja 2013. godine dostavila svoje komentare na zapažanja ŠM-a.

3. Dana 20. maja 2013. godine, Komisija je pozvala ŠM-a da iznese dalja pitanja o prihvatljivosti koja nije izneo u svom prethodnom podnesku. Zapažanja ŠM-a su primljena 03. juna 2013. godine.

II. ČINJENICE

4. Same činjenice, onako kako su podnete od strane stranaka, mogu se ukratko opisati kao što sledi.
5. Podnosilac žalbe tvrdi da je 7. juna 2011. godine negde oko 08:25 časova, dok je obavljala svoju službenu dužnost kosovskog policajca u pružanju bezbednosti u objektima Rumunske Kancelarije za Veze, bila je napadnuta i povređena od strane jednog „EULEX-ovog službenika”, međunarodnog policajca. Ona tvrdi da je napadač koji je član kadra EULEX-a namerno vozio svoje vozilo ka njoj, udario je svojim vozilom i tom prilikom joj povredio nogu.
6. Podnosilac žalbe tvrdi da se incident desio zbog pokušaja člana kadra EULEX-a da protivzakonito parkira svoje vozilo. Prema rečima podnosioca žalbe, član kadra EULEX-a je pokušao da parkira svoje vozilo na mestu gde je bilo zabranjeno da se zaustavlja, naime, na mestu rezervisanom za rumunsku kancelariju za veze.
7. Navodi se da je nakon što je podnosilac žalbe upozorila člana kadra EULEX-a da ne parkira svoje vozila na tom mestu, on je počeo da je vređa.
8. Pored toga, navodi se da se situacija pogoršala zato što je član kadra EULEX-a vozio svoje vozilo u pravcu službenice kosovske policije i udario je u levu nogu. Navodno je podnosilac žalbe naredila sužbeniku iz EULEX-a da stane državši svoje službeno oružje i zapretivši da će isto upotrebiti u samoodbrani.
9. Podnosilac žalbe tvrdi da je incident uzrokovao „neposredne povrede”, što je dovelo do negativnih dugoročnih posledica po njeno zdravlje. Podnosilac žalbe nije bila u mogućnosti da se vrati na posao skoro tri meseca. Pored toga, navodi se da još uvek ima stalne zdravstvene probleme koji su izazvani spomenutim incidentom. Takođe, priroda njenog posla zahteva fizičku spremnost ali joj njeno trenutno zdravstveno stanje ne dozvoljava profesionalno obavljanje svojih dužnosti. Podnosilac žalbe tvrdi da je morala da iskoristi bolovanje i ostale dane od odmora što je, kako ona kaže, dovelo njen posao u pitanje.
10. Podnosilac žalbe je dostavila dokumentaciju o njenom trenutnom zdravstvenom stanju. Ona je navela da kosovska policijska služba ne obezbeđuje zdravstveno osiguranje tako da je morala sama da pokrije sve troškove. Pored toga je podnosilac žalbe podnela izveštaj koji je kosovska policija sačinila, koji takođe sadrži i jedan privremeni izveštaj EULEX-a, koji je dotični član kadra EULEX-a napisao i koji je u

suprotnosti sa verzijom podnosioca žalbe. Prema verziji policajca iz EULEX-a u ovom izveštaju, podnosilac žalbe je bila veoma agresivna prema njemu. Zbog toga se on odvezao sa mesta incidenta. Navodna uvreda nije spomenuta u tom izveštaju.

III. ŽALBE

11. Podnosilac žalbe traži informacije o statusu njenog slučaja kod EULEX-a i pred sudovima u državi iz koje dolazi službenik EULEX-a. Podnosilac žalbe tvrdi da zbog imuniteta koji uživa kadar Misije, ona nema pravo pristupa nadležnim sudovima koji bi utvrdili njena prava u pogledu štete koju je pretrpela. Pored toga, ona traži novčanu nadoknadu za štetu za koju tvrdi da joj je naneta po zdravlje tokom spomenutog incidenta.

12. Podnosilac žalbe navodi sledeće povrede njenih ljudskih prava:

Pravo na pravično suđenje, na osnovu:

- Člana 6. Evropske konvencije za ljudska prava i osnovne slobode (EKLP), i
- Član 7. i 10. Univerzalne deklaracije za ljudska prava (UDLP),

Pravo na efektivan pravni lek, na osnovu:

- Člana 13. EKLP-a, i
- Člana 8. i 22 UDLP-a,

Zabrana diskriminacije, na osnovu:

- Člana 14. EKLP-a,
- Člana 1. i 2. UDLP-a,
- Člana 1. paragraf 1. i 2. Član 2. paragraf 1. stavke a, b, c, Član 5. stavke a i b, i Član 6. Konvencije o eliminaciji svih oblika rasne diskriminacije (KERD)
- Član 1. Član 2. stavke b i c, i Član 3. Konvencije za eliminisanje svih oblika diskriminacije nad ženama (KEDNŽ),

Zabrana zloupotrebe prava, na osnovu:

- Člana 17. EKLP-a,
- Član 28. UDLP-a,

Dalje se podnosilac žalbe poziva na član 2. paragraf 1. 2. i 3. stavke a, b, i c, Član 16. i Član 26. Međunarodne povelje o civilnim i političkim pravima (MPCPP). Na kraju, podnosilac žalbe se poziva i na član 2. paragraf 1. i 2. i Član 5. paragraf 1. i 2. Međunarodne povelje za ekonomska, društvena i kulturna prava (MPEDKP).

IV. ZAKON

RELEVANTAN PRIMENLJIV ZAKON

Udruženi postupak

13. Relevantni izvodi iz Članova 2. i 3. Udruženog Postupka Evropskog Saveta 2008/124/CFSP koji datira od 04. februara 2008. godine, o Misiji vladavine prava Evropske Unije na Kosovu, EULEX KOSOVO (u tekstu: Udruženi postupak), glasi kao što sledi:

Član 2. Izjava Misije

EULEX na KOSOVU pomaže kosovskim institucijama, pravosudnim organima i organima gonjenja u njihovom napredku ka održivosti i odgovornosti i u budućem razvijanju i jačanju nezavisnog multietničkog pravosudnog sistema i multietničke policije i službe carine, obezbeđujući da ove institucije budu bez političkog uticaja i da budu privržene međunarodno priznatim standardima i najboljoj evropskoj praksi.

EULEX na KOSOVU, u punoj saradnji sa Programima Pomoći Evropske Komisije, vrši svoj mandat nadgledanjem, praćenjem i savetovanjem zadržavši određene izvršne nadležnosti.

Član 3. Zadaci

U cilju ispunjenja izjave misije koja je prikazana u članu 2. EULEX na Kosovu:

(a) nadgleda, prati i savetuje nadležne kosovske institucije u svim oblastima vezanim za šire polje vladavine prava (uključujući službu carine), zadržavši pritom određene izvršne nadležnosti;

Zakon o pravnoj nadležnosti

14. Zakon o pravnoj nadležnosti, odabiru i dodeli slučajeva sudijama i tužiocima EULEX-a na Kosovu (br. 03/L-053, u tekstu: Zakon o pravnoj nadležnosti), a naročito član 17. reguliše izvršna ovlašćenja policije EULEX-a:

Član 17.

17.1 Tokom trajanja EULEX KOSOVO na Kosovu, policija EULEX-a će imati ovlašćenje da sprovodi svoje dužnosti kako su predviđene zakonom koji je na snazi a koji se odnosi i na Kosovsku policiju i na način koji Šef Misije EULEX-a na Kosovu utvrdi.

15. Komisija se takođe poziva na anekse G i J iz Operativnog Plana EULEX-a, Standardne Operativne Procedure "o Istraživanju navodnih kršenja pravilnika ponašanja i discipline", Pravilnik ponašanja i discipline kao i Udruženog Postupka Evropskog Saveta 2008/124/CFSP koji datira od 04. februara 2008. godine, o Misiji vladavine prava Evropske Unije na Kosovu, (naročito, član 10.).

Podnesci od strane stranaka

16. U svojim podnescima, EULEX tvrdi da žalba ne spada unutar sfere mandata Komisije pošto se događaji na koje se žale ne odnose na postupke učinjene tokom sprovođenja izvršnog mandata EULEX-a i ista

je podneta izvan predviđenog roka od šest meseci. Oni tvrde da bi žalba trebala da se proglasi neprihvatljivom.

Podnesci EULEX-a što se tiče izvršnog mandata

17. EULEX tvrdi da prema OPLAN-u, aneks J pod B.1 “[t] *KRLjP će biti osnovana kako bi razmatrala žalbe od strane bilo koje osobe, osim članova kadra EULEX-a, koje tvrde da su žrtve kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu a tokom sprovođenja izvršnog mandata EULEX-a na Kosovu*”. Pod B. 6 je ponovljeno “[t] *da će Komisija jedino procenjivati ponašanje EULEX-a na Kosovu u sprovođenju svog izvršnog mandata. Shodno tome, nalazi Komisije nisu namenjeni da formiraju osnovu za disciplinske ili sudske postupke uključujući članove kadra EULEX-a na Kosovu*”. Pored toga, EULEX ukazuje na pravilo 25. par. 1 u Pravilniku rada Komisije, gde se navodi da “[a] *žalbu može da podnese bilo koje lice, osim osoblja EULEX-a na Kosovu, koje tvrdi da je bio/la žrtva kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu a prilikom sprovođenja svog izvršnog mandata*”.
18. EULEX tvrdi da je član kadra EULEX-a koji je povredio podnosioca žalbe bio savetnik u odeljenju za treninge u kosovskoj policiji, i samom tim mu nisu dodeljena nikakva izvršna ovlašćenja. Kada se incident dogodio on nije bio na nikakvoj službenoj dužnosti (EULEX-a). Prema tome, u tom trenutku je postupao u privatnom svojstvu. Ukoliko je bitno, vozilo je bilo privatno sa tablicama EU, a nije bilo službeno vozilo EULEX-a.
19. Prema tome, EULEX tvrdi da navodni incident nije ni na koji način povezan sa mandatom Misije EULEX-a na Kosovu i sa zadacima koji imaju veze sa ispunjavanjem tog mandata kao što se navodi u članu 2. i 3. Zajedničke Akcije.
20. EULEX tvrdi da postupci koje je počinio dotični službenik ne mogu se uzeti u obzir jednako kao postupci *ultra vires* ili izvan isinstrukcija.
21. Takođe, EULEX tvrdi da nije navedeno da su članovi kadra EULEX-a (policajci) bili prisutni na licu mesta ili da je bilo bilo kog drugog angažovanja članova kadra EULEX-a u incident (osim člana kadra EULEX-a koji je naneo povrede podnosiocu žalbe).
22. EULEX tvrdi da je u slučaju Al-Jedda protiv Ujedinjenog Kraljevstva [aplikacija br. 27021/08, od 07. jula 2011. god.] Evropski Sud za Ljudska Prava (u daljem tekstu “Sud”) ispitao pitanje njegove lične pravne nadležnosti i ustanovio “[p] *ravna nedležnost pod članom 1. je minimalni kriterijum. Sprovođenje pravne nadležnosti je neophodan uslov za Ugovornu Državu kako bi mogla da bude odgovorna za postupke ili propuste koji joj se mogu pripisati što daje povoda za pritužbe povreda prava i sloboda koje su predviđene u Konvenciji*”. Treba primeniti test kako bi se utvrdilo da li jedna organizacija sprovodi ili ne sprovodi efektivnu kontrolu ili krajnju vlast i kontrolu nad postupcima ili propustima trećih lica. Uzevši u obzir ovo usko

tumačenje i u pogledu okolnosti ovog trenutnog slučaja, ne može se reći da je EULEX imao “efektivnu kontrolu” ili “krajnju vlast i kontrolu” nad bilo kojim aktivnostima člana kadra EULEX-a o kome je reč tako da se i ne može smatrati odgovornim za postupke ili propuste koji im se pripisuju.

Podnesci EULEX-a vezano za period od šest meseci

23. EULEX tvrdi da samo one žalbe koje su podnete u roku od šest meseci od trenutka navodnog kršenja prava trebaju se uzeti u obzir kao prihvatljive. U ovom slučaju se incident desio 07. juna 2011. godine. Žalba u kojoj se navodi kršenje ljudskih prava u pogledu konstantnih zdravstvenih problema a koji su ishod događaja koji se desio tog dana je podneta 27. septembra 2012. godine. Prema tome žalba bi trebala da se proglasi neprihvatljivom zbog isteka roka od šest meseci shodno pravilu 25. paragraf 3. iz Pravilnika rada Komisije.

Komentari podnosioca žalbe na zapažanja ŠM-a

24. U svojim naknadnim zapažanjima od 30. maja 2013. godine, podnosilac žalbe je izjavila, u suštini, da interna podela ovlašćenja unutar EULEX-a nije bila relevantna u pogledu trećih lica. Navodi se da član kadra EULEX-a “*koji nosi uniformu spada pod pravnu nadležnost Misije [...]. Za treća lica, pojava lica u uniformi je dovoljna da se postupci tog lica pripisu Misiji*”. Ni na koji način treće lice nije bilo u obavezi da zna da li je osoba koja je član kadra EULEX-a lično sprovodila službenu dužnost ili nije. U tom pogledu, podnosilac žalbe je izjavila da prema članu 17. Zakona o pravnoj nadležnosti “*policajac u uniformi koji radi unutar misije ima ista izvršna ovlašćenja kao i kosovska policija*”.
25. Podnosilac žalbe dalje tvrdi da je policajac EULEX-a nosio policijsku uniformu i da je svaki član kadra EULEX-a pod stalnom nadležnošću misije.
26. Što se tiče vremenskog ograničenja od šest meseci za podnošenje žalbe Komisiji, podnosilac žalbe tvrdi da je, kao prvo, nakon incidenta bila na bolovanju tri meseca. Kao drugo, nadala se da će je istražitelji iz EULEX-a kontaktirati povodom ovog slučaja; međutim, niko od osoblja EULEX-a to nikada nije uradio. Kao treće, podnosilac žalbe navodi da je imala utisak da je slučaj ispitan u okviru države koja je poslala člana kadra EULEX-a. U suštini, podnosilac žalbe je očekivala da je obaveste o ishodu tih postupaka. Pošto se to nije dogodilo, ona je kontaktirala lokalnu kancelariju tužioca navedenog datuma i obavestena je da lokalni sudovi nisu nadležni da procesuiraju slučajeve protiv EULEX-a. Nakon toga, podnosilac žalbe je podnela svoj slučaj Komisiji. Zbog činjenice da kadar EULEX-a uživa imunitet pred lokalnim tužilaštvom, podnosilac žalbe tvrdi da se ona Komisiji obratila kao poslednjoj opciji.

Dalji podnesci od strane ŠM-a

27. Dana 3. juna 2013. godine, nakon naknadnih pitanja upućenih od strane Komisije, ŠM je obavestio Komisiju da je EULEX-ova jedinica za interne istrage (JII) otpočela jednu internu istragu povodom incidenta koji se dogodio 07. juna 2011. godine. Dana 30. juna 2011. godine, kao ishod svoje interne istrage EULEX je zaključio da je član kadra prekršio EULEX-ov kodeks ponašanja. Zbog toga, država koja je poslala tog člana kadra okončala mu je misiju i vratila ga u njegovu državu odakle je i došao. Slučaj je zatvoren 13. jula 2011. godine. Komisija nije dobila informacije da li su ikakve disciplinske mere preduzete nad članom kadra. Dana 22. novembra 2011. godine, Opštinski javni tužilac u Prištini je obavešten od strane EULEX-a o povratku dotičnog člana kadra u zemlju porekla i da je Misija zatvorila svoju internu istragu povodom slučaja.
28. Pored toga, EULEX tvrdi da je incident doveo do kršenja kodeksa ponašanja ali ne i ljudskih prava.

Procena Komisije

29. Pre razmatranja žalbe o njenoj osnovanosti, Komisija treba da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti koji su određeni pravilom 29. iz Pravidnika o radu.
30. Na Komisiji je da utvrdi pravnu kvalifikaciju žalbe. Mišljenja smo da žalba treba biti ispitana pod članom 8. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava zajedno sa članom 13. iste Konvencije.
31. Komisija može da ispita žalbe koje se odnose na kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata, kao što je i definisano pravilom 25. stavka 1. u njihovom Pravilniku o radu.

Policija EULEX-a i izvršni mandat

32. Okolnosti konkretno ovog slučaja tiču se postupaka i ponašanja jednog EULEX-ovog savetnika u odeljenju za treninge u kosovskoj policiji. U tom pogledu, uočeno je da je ŠM EULEX-a priznao da je zaposleni bio prisutan u vreme i na mestu incidenta. Dalje je uočeno da su rezultati interne istrage pokazali da je on udario svojim vozilom podnosioca žalbe i naneo joj kako je EULEX to okarakterisao kao "lakše telesne povrede".
33. Komisija usvaja pristup koji je razvijen od strane Suda, gde "[a] *Država se takođe može smatrati odgovornom čak i kada njeni agenti postupaju van svojih dužnosti ili suprotno instrukcijama* (vidi *Ilascu i ostali protiv Rusije i Moldavije*, aplikacija br. 48787/99, odluka doneta 08. jula 2004. godine, u paragrafu 319. strana 79.).

34. EULEX tvrdi da njihovom članu kadra nije povereno nijedno izvršno ovlašćenje i da onda kada se incident dogodio on nije sprovodio nikakvu službenu dužnost (EULEX-a). Prema tome, EULEX tvrdi da incident nije ni na koji način povezan sa mandatom Misije EULEX-a na Kosovu.
35. Komisija napominje mišljenje predstavljeno od strane Međunarodne Zakonodavne Komisije da je *“naročit problem [...] utvrditi da li osoba koja je državni organ postupa u tom svojstvu. U tu svrhu nebitno je da li ta osoba ima skrivene ili loše namere ili možda zloupotrebljava javna ovlašćenja. Kada jedna takva osoba postupa u naizgled zvaničnom svojstvu, ili pod bojama vlasti, postupci o kojima je reč će biti pripisani Državi.”* Pored toga, odgovornost države će biti isključena ukoliko *“čin nije imao veze sa zvaničnom funkcijom i u suštini je bio samo čin privatnog lica. Slučaj čisto privatnog ponašanja ne bi trebalo mešati sa organom koji funkcioniše na sličan način ali deluje van svojih dužnosti i prekrši pravila koja regulišu tu operaciju. U ovom slučaju organ je ipak postupao u ime Države* (vidi *“članovi Međunarodne zakonodavne Komisije o odgovornostima države: Uvod, Tekst i Komentari”*, James Crawford, *Cambridge University Press* (2002. god.) na strani 99).
36. Iako EULEX tvrdi da se službenik o kome je reč ne može uzeti u obzir kao neko kome je položena izvršna vlast zato što je radio kao savetnik za treninge, Komisija je mišljenja da nije bitno da li je on radio u jednom određenom odeljenju unutar EULEX-a ili u nekom drugom. To je pitanje interne organizacije koja ne može uticati na žalioce trećih lica.
37. Komisija konstatuje u vezi sa ovim da, shodno članu 17. Zakona o pravnoj nadležnosti, *“[t]okom trajanja misije EULEX Kosovo na Kosovu, policija EULEX-a će imati ovlašćenja da sprovodi dužnosti koje su priznate zakonom koji je na snazi za kosovsku policiju i na način koji utvrdi Šef Misije EULEX-a na Kosovu”*. Prema tome, policiji EULEX-a su kao takvoj dodeljena u principu ista izvršna ovlašćenja kao i kosovskoj policiji osim ukoliko ŠM odredi drugačije načine. Komisija nije upoznata sa nijednim novim ustanovljenim načinima koji bi imali efekat ograničavanja odgovornosti EULEX-a za postupke svojih policajaca samo po snazi činjenice da su radili na aktivnostima treninga.
38. Prema tome Komisija odbacuje EULEX-ove tvrdnje da se ne može reći da je EULEX imao *“efektivnu kontrolu”* ili *“krajnja ovlašćenja i kontrolu”* nad aktivnostima člana kadra EULEX-a o kome je reč i da se zbog toga ne može smatrati odgovornom za postupke ili propuste koji im se pripisuju.
39. Komisija dalje konstatuje da EULEX ne osporava činjenicu da je sporni EULEX-ov službenik postupao nepropisno. Niti je sporno to da je podnosilac žalbe pretrpela fizičke povrede usled njegovog nedoličnog ponašanja. Podnosilac žalbe dalje tvrdi da nije imala drugi pravni način na raspolaganju kako bi dobila neku vrstu obeštećenja za povredu svog telesnog integriteta.

40. Komisija će razmotriti da li su okolnosti slučaja takve da obuhvataju pojam izvršnog mandata EULEX-a. Komisija je naglasila da njihov zadatak u ovom slučaju nije bio da razmotre da li se nedolično ponašanje policajca može pripisati EULEX-u. Već im je zadatak bio da utvrde da li je, pod okolnostima datog slučaja i u svrhu efektivnog sprovođenja svog izvršnog mandata, EULEX bio u obavezi da obezbedi adekvatna pravna sredstva sa ciljem osiguranja adekvatnog obeštećenja podnosiocu žalbe i da na taj način ispoštuje svoje obaveze poštovanja ljudskih prava shodno članovima 8. i 13. EKLjP-a.
41. Komisija je na osnovu dostavljenog materijala ustanovila da način na koji je EULEX odradio disciplinski postupak vezano za jednog od svojih policajaca može da dovede u pitanje pravo podnosioca žalbe da dobije adekvatan pravni lek shodno članu 13. EKLjP-a i u vezi prava zagaranтовanih članom 8. iste Konvencije. Komisija konstatuje, naročito, da informacije koje su Komisiji do sada otkrivene ne pružaju jasan pokazatelj koji su koraci, ukoliko ih je bilo, preduzeti od strane EULEX-a kako bi osigurali da njihovi postupci ne rezultiraju odbijanjem prava podnosioca žalbe da traži i dobije adekvatan pravni lek. Prema tome u žalbi su izneta ozbiljna pitanja koja se odnose na član 8. i 13. EKLjP-a i ista očigledno nije neosnovana. Nisu ustanovljene nikakve druge osnove za proglašenje iste neprihvatljivom.
42. Na kraju, Komisija ne prihvata EULEX-ove tvrdnje da je žalba neprihvatljiva pod pravilom roka od šest meseci. Štetan efekat izazvan odsustvom delotvornog pravnog leka je u toku. Osim toga, na osnovu materijala koji je bio dostupan Komisiji, podnosilac žalbe nije bila formalno obavještena o odluci EULEX-a da otpusti policajca i/ili o njegovom povratku u zemlju odakle je došao. U tom smislu, uskraćena joj je mogućnost da spori te odluke u vreme kada su i donete.
43. Komisija smatra da je pitanje da li slučaj podnosioca žalbe spada unutar izvršnog mandata EULEX-a blisko povezano sa osnovanošću žalbe. Stoga se ovo preliminarno pitanje pridružuje pitanju osnovanosti slučaja.

IZ TIH RAZLOGA, KOMISIJA JEDNOGLASNO

PROGLAŠAVA PRIHVATLJIVOM, bez prejudiciranja osnovanosti slučaja, žalbu u pogledu navodnog kršenja člana 8. zajedno sa članom 13. Evropske konvencije za ljudska prava.

U ime Komisije,

John J. RYAN
Viši pravni službenik

Magda MIERZEWSKA
Predsedavajući član